

добору може прийти будь-яка людина. Аналіз ситуації, що складається на ринку професій і ринку освітніх послуг, показує, що вони опинилися практично не пов'язаними, а підготовка професійних психологів часто здійснюється без урахування затребуваності фахівців профілів, що випускаються, на ринку праці регіону, області, міста. У результаті випускники психологічних факультетів не бачать реальних можливостей для професійної самореалізації і забезпечення бажаного рівня життя, що знижує їх психічну стійкість, створює загрозу особистій і професійній безпеці [4].

У цілому, зазначимо, що основними особистісними передумовами вибору професії виступають сформовані мотиваційно-ціннісні настанови, розвинуті інтереси, ціннісні орієнтації особистості майбутнього фахівця-психолога, а також достатній рівень самосвідомості. Безумовно, провідну роль відіграє значущість особистісного контексту професійного вибору психолога, його мотивація діяльності, розуміння ціннісно-сміслових аспектів розвитку особистості у цілому та психолога, зокрема. Також необхідно врахувати, що значну роль для психолога та його діяльності відіграють внутрішні мотиви розвитку професійних навичок, а також потреба допомагати людям у здоланні своїх внутрішніх проблем та надання відповідної психологічної допомоги.

Бібліографічні посилання:

1. Психологічні особливості мотивації до навчання у студентів-психологів. URL: https://revolution.allbest.ru/pedagogics/00676891_0.html
2. Яремко Р. Проблема професійної мотивації майбутніх рятувальників. Психічне здоров'я особистості у кризовому суспільстві: збірник матеріалів IV Всеукраїнської науково-практичної конференції (23 жовтня 2020 року) / уклад. З. Р. Кісіль. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2020. С. 246-248.
3. Гуртовенко Н. В. Мотиваційний компонент – головна складова готовності студентів до професійної діяльності. URL: https://psj.oa.edu.ua/%20articles/2014/n30-ua/Hurtovenko_NZ_Vyp_30.pdf
4. Шевченко Н. Ф. Дослідження професійної спрямованості майбутніх психологів. URL : <https://pedpsy.duan.edu.ua/images/PDF/2013/1/17.pdf>

Мірошніченко Любов,

кандидат філологічних наук,
доцент кафедри соціально-
гуманітарних дисциплін

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Хирса Анна,

студентка юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ АСПЕКТИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ

У сучасному суспільстві популяризується зручне та іноваційне навчання, без стандартних аудиторій та зазубрювання матеріалу. Одним із видів такого навчання є дистанційне. Основною ідеєю дистанційної форми навчання є створення єдиного навчального інформаційного середовища, що ґрунтується на комп'ютерних технологіях, його мета – це максимально відкрити індивідуальні якості здобувача освіти та формувати навички самостійного розвитку. Під час такого виду навчання варто взяти до уваги позитивні та негативні аспекти дистанційної форми навчання, розглянути переваги впровадження такої системи у навчальний процес.

Як відомо, дистанційне навчання – це форма навчання, яка, в першу чергу, базується на принципах самонавчання та надає можливість підтримувати діалог із викладачем за допомогою сучасних технологій, незважаючи на відстань від учителя не тільки в просторі, але і в часі.

На сучасному етапі розвитку інформаційних технологій дистанційна освіта може перейти на якісну форму навчання. Система освіти була незмінною упродовж багатьох років, але останнім часом вона зазнає значної модернізації та розвитку у зв'язку з практичним використанням комп'ютерних технологій.

До переваг такої форми навчання можна віднести:

- доступ до будь-яких інформаційних матеріалів в електронному вигляді не тільки матеріалів ВНЗ, але й різноманітних інтернет-ресурсів;
- використання у навчальному процесі нових досягнень інформаційних технологій, що сприяють проникненню людини у світовий інформаційний простір, що забезпечує технологічність освіти;
- економічність навчання, не потрібно витратити кошти на транспорт, а також ефективно використання навчальної площі;
- підвищує самоорганізованість студента, творчий та інтелектуальний потенціал;
- опанування новітніх інформаційних технологій;
- відкритість та об'єктивність оцінки знань;
- відсутність корупційних дій.

На Заході дистанційна форма освіти з'явилася вже досить давно і має велику популярність серед студентів, бо підтверджені на практиці її економічні показники та навчальну ефективність. Дистанційну форму навчання ще називають «освітою упродовж всього життя» через те, що більшість тих, хто навчається – дорослі люди. Багато хто з них вже має вищу освіту, проте через необхідність підвищення кваліфікації або розширення сфери діяльності у багатьох виникає потреба швидко й якісно засвоїти нові знання і набути навички роботи. Саме тоді оптимальною формою може стати дистанційне навчання [1, с. 320].

Практика свідчить, що «для держави дистанційна освіта – достатньо недорога форма навчання. Середня оцінка світових освітніх систем показує, що дистанційне навчання обходиться на 50% дешевше за традиційні форми. Аналіз діяльності центрів дистанційного навчання показав, що витрати на підготовку фахівця, використовуючи дистанційні технології, складають приблизно 60% від витрат на підготовку фахівців за денною формою» [2, с. 193].

Як відомо, що серед низки позитивних аспектів простежується і недоліки такої форми освіти. До них можна віднести такі:

- ефективність напряму залежить від студента та викладача. Педагоги мають бути психологічно готовими до роботи у мережевому середовищі;
- технічні недоліки;
- низький рівень володіння знаннями та вимогами до різних платформ роботи в мережі;
- відсутність спілкування наживо;
- не завжди можна отримати зворотній зв'язок студента та викладача.

Технології дистанційного навчання включають індивідуалізований процес передачі та засвоєння знань, умінь, навичок та методів когнітивної діяльності майбутніх фахівців, тому що використання такої технології у вищих навчальних закладах відкриває можливості для позитивного впливу на підвищення якості освіти, підвищує професійну активність та забезпечує реалізацію майбутніх потреб фахівців в галузі освіти.

Бібліографічні посилання:

1. Веремчук А. Проблеми і перспективи дистанційного навчання у ВНЗ. Проблеми підготовки сучасного вчителя. 2013. № 7. С. 319-325.
2. Самолук Н. Швець М. Актуальність і проблемність дистанційного навчання. Нова педагогічна думка. 2013. № 1.1. С. 193.

Мітлош Антоніна,
кандидат психологічних наук,
доцент, доцент кафедри
загальної та клінічної
психології Волинського
національного університету
імені Лесі Українки

ОСОБЛИВОСТІ ОПАНУВАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ОСІБ З РІЗНИМ РІВНЕМ НЕВРОТИЗАЦІЇ

Сучасне життя потребує від людини активізації її когнітивних ресурсів та поведінкових стратегій задля подолання складних ситуацій та стресових чинників, які щодня виникають як в діловій, так і в особистісній сфері. Поведінка у складних, стресових, у тому числі конфліктних ситуаціях розглядається дослідниками переважно у контексті долаючої або опанувальної поведінки [5]. У науковій літературі існують різні підходи до